

GEEN VINGERS.....

DAN GAAN WE VERDER

PROLOOG Willemstraat 72 eindhoven 040 510336 www.toneelwerkgroepproloog.nl

GEEN VINGERS.... DAN GAAN WE VERDER

Geen vingers, dat kan betekenen dat er geen vragen meer zijn; dat kan betekenen dat de kinderen het spoor in de lesstof bijster zijn; dat kan betekenen dat ze de onderlinge concurrentie moe zijn of dat hun weerstand gebroken is. Geen vingers.... dan gaan we verder. Alsof er niets aan de hand is. De trein vertrekt – het rooster van vertrek en aankomst ligt vast. Je ziet maar of je mee kunt....

De voorstelling „Geen vingers.... dan gaan we verder” is een collage van herinneringen, ervaringen, brieven, verhaaltjes, liedjes en scènes over en uit het onderwijs. Het programma heeft als centraal thema: „wat doet onderwijs met mensen?” Wat doet het onderwijs met de kinderen, die door de school aangepast moeten worden aan de maatschappij? Wat doet het onderwijs met studenten van pedagogische academies, die gekwalificeerd worden voor dat onderwijs? Wat doet het onderwijs met ouders, die hun hart vasthouden wanneer ze hun kinderen aan de poort afleveren? Met onderwijzers en onderwijzeressen, die hun pedagogische droom dagelijks zien stuk lopen op allerlei praktische onoverkomelijkheden? Met vrouwen? Met homoseksuelen? Met mensen?

„Geen vingers.... dan gaan we verder” volgt in een reeks van onderwijsprogramma's waarmee Proloog al voor het negende seizoen in discussie gaat met leerkrachten, studenten, ouders en anderen die zich bij het onderwijs betrokken voelen. En dat zijn ook de medewerkers van Proloog zelf! Wat we zijn, zijn we geworden mede door het onderwijs. Ons werk speelt zich voor een deel af in de sfeer van het onderwijs, onze kinderen zitten op school – op die school waar we het over willen hebben, onze droom en het doel waar we ons voor inzetten – een rechtvaardiger samenleving zal er niet komen zonder verandering binnen het onderwijs...

Het programma is gebaseerd op de ervaringen van de drie spelers met het onderwijs:

- Nien, getrouwd, kinderen die naar school gaan. Waar komen haar kinderen mee naar huis? Hoe kijken ze tegen hun school aan? Nien constateert dat het onderwijs er mede zorg voor draagt, dat meisjes vrouwen worden die er niet meer bij stil staan, dat zij stoppen met studeren of werken om het huishouden te gaan doen.
- Joop, een flikker, heeft het over zijn vrienden die voor de klas staan of op school zitten. In het begin was het niet vanzelfsprekend dat we het over homo's in het onderwijs zouden hebben, voor de ploeg niet en voor Joop niet. Dat veranderde toen we merkten dat het bestaan van homo's in het onderwijs vaak ontkend wordt. Dat zijn vrienden maar beter voor zich kunnen houden wie ze zijn.
- Ber, heeft ogenschijnlijk weinig met het onderwijs te maken, maar zijn vriendin staat voor de klas en ook hij is mede door het onderwijs opgevoed. Wat heeft hij moeten leren? Dat je moet concurreren met je medeleerlingen, dat je jezelf moet vertrouwen en anderen wantrouwen.

Het zijn drie verschillende manieren van tegen het onderwijs aankijken, drie verschillende geschiedenissen en drie verschillende belangen.... maar hoe verder die in het stuk uitgewerkt worden, hoe dichter ze bij elkaar komen te liggen.

„Geen vingers.... dan gaan we verder” laat zien hoe kinderen, hoe mensen hun eigen behoeften moeten leren inslikken. Waarom? Voor later! Maar dat is toch nog ver weg? Ja, maar later merk je wel hoe belangrijk dingen zijn die je nu leert. Wanneer is dat dan, later?

Zijn we eigenlijk niet steeds bezig onze behoeften uit te stellen, leren we dat niet al van jongs af aan? Zo worden onze mogelijkheden geblokkeerd om ons lot in eigen hand te nemen, om de situatie waarin we verkeren, het onderwijs dat we moeten volgen of geven of waar we onze kinderen naar toe sturen, te veranderen naar onze eigen inzichten en behoeften.

En niet alleen het onderwijs. Het programma sleutelt discussies aan die de muren van de school stevig te buiten gaan: de emancipatie van het kind, de seksuele onderdrukking, met name van homoseksuelen, de bevrijding van de vrouw; onderwijsproblemen in relatie met problemen van de totale maatschappij.

Het programma eindigt met te stellen dat er drie mogelijkheden zijn om hierop te reageren: je kunt er aan onderdoorgaan, je kunt je aanpassen en je kunt er tegen vechten. Hoe gebeurt dat? Wat kun je aan je situatie doen? Daar hopen we in de discussie met het publiek verder over te praten. We willen dit programma spelen vooral op scholen en onderwijsinstellingen. Als begeleiding geven we een brochure uit die wat meer achtergronden van de huidige situatie in het onderwijs belicht. Deze is te gebruiken in de verwerking van de voorstelling met het publiek.

Al met al wordt U een klein anderhalf uur geboeid (naar wij hopen) met een theaterproductie, die met snel wisselende teksten en scènes, met kleine gebaren en beperkte rekvisieten, maar met betrokkenheid, met woede, met poezie U wil overtuigen van de noodzaak om het onderwijs niet te laten gebeuren – U warm te maken om het onderwijs aan te pakken en niet alleen het onderwijs....

Technische informatie: het speelveld moet minimaal 5 bij 5 meter zijn, maar liever 5 bij 6 meter. De hoogte 2.80 meter en voor de spanning: 2 stopkontakten, die elk met 10 ampère belast kunnen worden.